

Stanovisko **odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra** **č. 10/2011**

Označení stanoviska: Nález Ústavního soudu sp. zn. **PI. ÚS 56/10** ve věci obecně závazné vyhlášky města Františkovy Lázně č. 1/2010, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v oblasti omezení hazardu

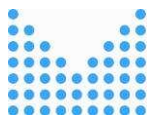
Právní předpis:	zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
Ustanovení:	§ 10 písm. a), d) a § 35
Související právní předpisy:	zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů
Ustanovení:	§ 2 písm. e) a § 50 odst. 4
Klíčová slova:	výherní hrací přístroj
Datum zpracování:	26. září 2011

Stanovisko:

Ministerstvo vnitra podalo dne 16. prosince 2010 u Ústavního soud ČR návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky města Františkovy Lázně č. 1/2010, k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v oblasti omezení hazardu (dále jen „vyhláška“).

V napadené vyhlášce město Františkovy Lázně označilo „*provozování loterie nebo jiné podobné hry pomocí technických zařízení, které bylo povoleno na základě ustanovení § 50 odst. 3 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „výherní zařízení“)*“ za činnost, která by mohla narušit veřejný pořádek (čl. 1 odst. 1 vyhlášky). Dále město v čl. 2 vyhlášky určilo veřejnosti přístupná místa, na nichž mohou být výherní zařízení provozována, a to tak, že určilo pouze jedno místo – objekt č. p. 1 na st. p. č. 32 v k. ú. Františkovy Lázně v ulici Národní 1.

Nálezem ze dne 7. září 2011 sp. zn. PI. ÚS 56/10 Ústavní soud návrh na zrušení předmětné vyhlášky zamítl.

V odůvodnění svého nálezu Ústavní soud konstatoval, že otázkou regulace umístění tzv. interaktivních videoloterijních terminálů (též „ILV“ či „VLT“) v obecně závazných vyhláškách obcí se zabýval již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ze dne 14. června 2011 (Chrastava), v němž dospěl k závěru, že obce jsou povolány k této regulaci na základě § 10 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), resp. § 50 odst. 4 ve spojení s § 2 písm. e) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterijní zákon“). V případě vyhlášky města Františkovy Lázně tak **Ústavní soud odkázal na závěry, k nimž již dospěl v předchozím nálezu, a potvrdil, že regulace videoloterijních terminálů do působnosti obcí nepochybně spadá.**

Ústavní soud dále posoudil, zda není jednáním *ultra vires* či zneužitím působnosti města čl. 2 vyhlášky, podle něhož lze VLT, resp. výherní zařízení povolovaná dle § 50 odst. 3 loterijního zákona, provozovat pouze v jedné jediné budově ve městě (v této budově se nachází kasino).

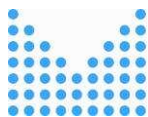
V této souvislosti dospěl Ústavní soud k závěru, že **zmocňovací ustanovení § 50 odst. 4 loterijního zákona nevylučuje, aby obec provozování omezila pouze na jedno místo v obci.** Ve vztahu k obecně závazným vyhláškám, zejména označují-li na základě výslovné zákonné autorizace konkrétní místa (ať už označením čtvrti, ulic a jejich částí či návsi nebo konce v malé vesnici), je dle názoru Ústavního soudu nutno požadavek obecnosti regulace vykládat tak, že se vymezení míst musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. V daném případě **Ústavní soud zdůraznil, že město Františkovy Lázně je městem lázeňským, a uznal tak cíle zastupitelstva města** (omezit provozování VLT a vytěsnit je do prostor, které jsou již tak jako tak k hazardu určeny), **za legitimní.**

K otázce možnosti ochrany provozovatelů herních zařízení povolovaných dle § 50 odst. 3 loterijního zákona Ústavní soud uvedl, že **provozovatelé mají možnost soudní cestou brojit proti rozhodnutí ministerstva financí** o (ne)povolání IVT, přičemž správní soud je oprávněn posoudit všechny individuální okolnosti případu, tj. například i to, zda obec zařazením konkrétní nemovitosti do textu vyhlášky nejednala diskriminačně a případně v této části obecně závaznou vyhlášku neaplikovat.

Závěr:

Obce jsou oprávněny obecně závaznou vyhláškou regulovat umístění interaktivních videoloterijních terminálů a dalších přístrojů podobných výherním hracím přístrojům, k jejichž provozu vydává povolení Ministerstvo financí dle § 50 odst. 3 loterijního zákona.

Vymezení míst, na nichž je provozování herních zařízení regulováno, se musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu

ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá. V případě pochybností mají provozovatelé v individuálních případech možnost bránit se prostřednictvím správního soudnictví.

Poznámky:

- stanovisko popisuje právní stav ke dni zpracování
 - stanovisko není právně závazné, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud
-